

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 26 (1991)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 26 (1991)



Εναγώγια επιθυμία

Άννα παπασάββα-Ντούσια

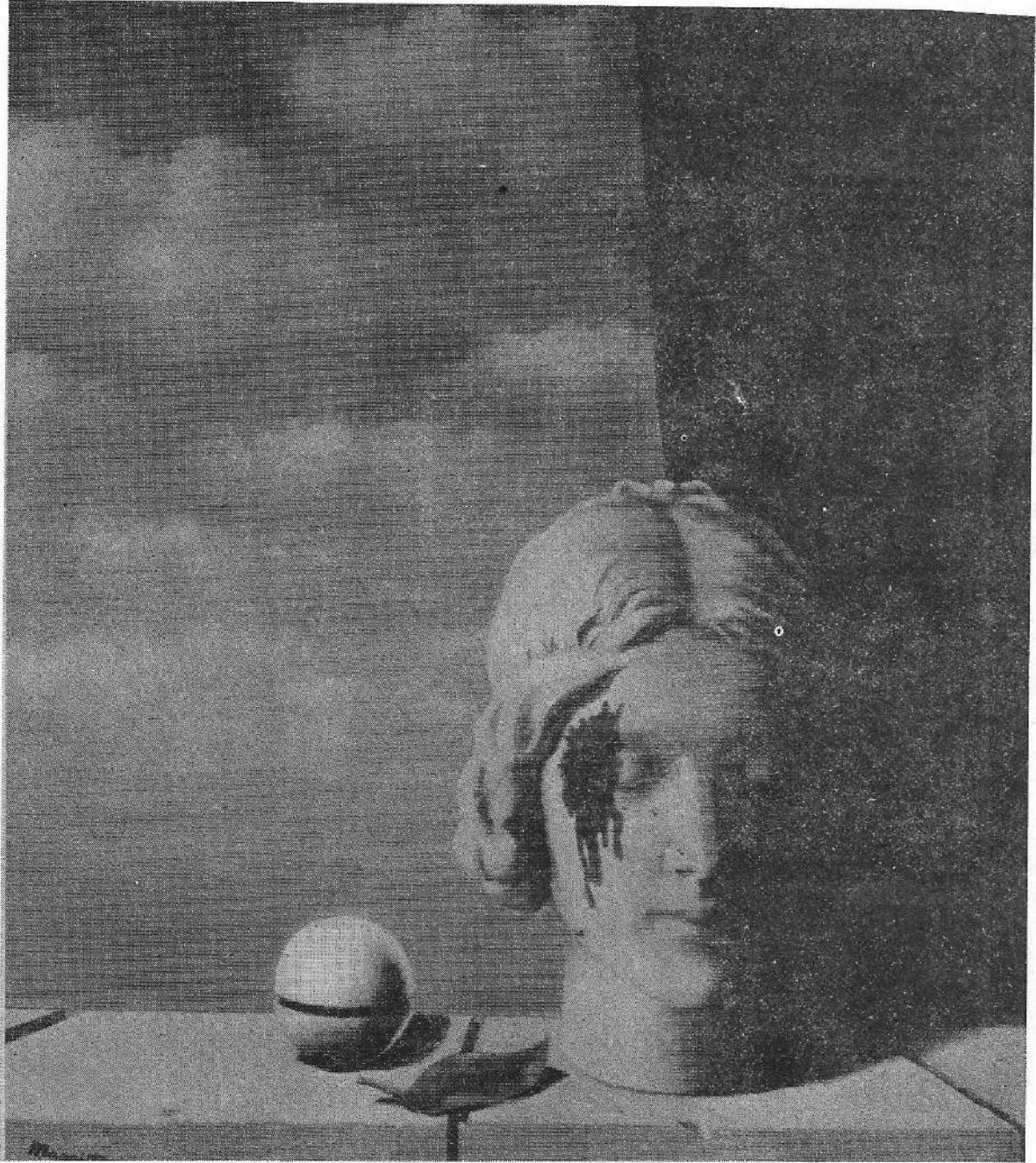
Copyright © 2022, Άννα παπασάββα-Ντούσια



Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

παπασάββα-Ντούσια Α. (1991). Εναγώγια επιθυμία. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (26), 127. ανακτήθηκε από <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/prevchr/article/view/30476>



Εναγώνια επιθυμία

Άννας Παπασάββα-Ντούσια

Θέλω ν' αδειάσω
όσα εσώρεψε
το πατητήρι της λογικής και του χρόνου
εντός μου,
γιατί βαραίνει μου η ψυχή.
Όμως, δεν το μπορώ να τα πετάξω
έτσι,
- σαν τα σκουπίδια -
στο σωρό των αλεσμένων μου ονείρων.
Να τ' αποθέσω θέλω
στων δρόμων το απλόχωρο κάνιστρο
ν' αναφτερώνουμαι με την πινοή τ' αγέρα.
Κι ίσως έτσι,
να μ' ακλουθά η ψευδαίσθηση
ότι ζυγιάζω τα φτερά κι εγώ μαζί τους.
Να τ' ακουμπήσω θέλω
στης φύσης τη ζωογόνο αγκάλη
στου ήλιου το φώς
αν μεταλλάζουμε μορφή και ύλη.
Και πάλι απ' την αρχή
να διεκδικούμε μ' ανυπομονησία και λαχτάρα
- σαν πρωτοκύτταρα -
μια θέση
στην αλυσίδα της ζωής.
Κι αν είναι πια ν' αφανιστούμε,
να μη τα λιώσουμε βέβηλα πέλματα
στο καταραμένιο κολαστήρι της ασφάλτου.
Να τ' αρπάξουνε στων καιρών το μαγγάνι,
που δεν έχει τέλος κι αρχή.
Κι αν είναι να καούνε,
να φρυχτούν απ' το κάμα του ηλίου
να καούν από φώς.